

Els autors, Salvador Brotons (música)
i Neus Dalmau (lletre)

Randa

Brillant, impressionant, amb apoteosi final

Vaig llegir a l'edició 146 de la Costa Brava sud del Celobert, que la lloretenca Neus Dalmau, directora del LEAD de Lloret, en col·laboració amb el compositor i director Salvador Brotons, havien escrit i compost la CANTATA DE RANDA dedicada a la vida i l'obra del nostre Ramon Lull que s'estrenava el passat 28 de gener al Palau de la Música Catalana. (si no ho heu fet, llegiu-ho amb calma) Em quedaré molt curt si dic que la vetllada va ser perfecta. Una nit d'aquelles que no s'obliden pel que has vibrat i sentit. Tant la música com la lletra, amb el llibret per poder seguir els textos (lletra gran per llegir a mitja llum durant el Concert) em van arribar molt endins. Bon text, inspirat i molt treballat. Música riquíssima amb incrustacions de composicions de l'època on corresponia. Espectacular direcció de l'Autor. Tant l'orquestra Simfònica de les Illes Balears com els Solistes i l'Orfeò Català, van saber estar a l'alçada. Amb tot això no n'hi havia prou. Els lloretencs van organitzar un autobús que ens va deixar i després recollir al Palau gratuïtament des

Orquestra simfònica, Solistes i l'Orfeó Català

/// EMILI BITLLOCH I CARBÓ

de Lloret, tal com indicava el Celobert, que em va permetre conviure unes hores amb molts amics i coneguts retrobats de Lloret i de Blanes. que no contavem passar una nit tant especial. Gràcies al LEAD i a la seva ànima Neus, i al Disc Club de Lloret per haver-ho gestionat tant bé.

A la cloenda de l'obra, el cor paladejant Lull diu:

D'on vens? – D'amor

On vas? – A amor

On estàs? – En amor

I el Palau dempeus ovacionant els autors, l'obra i els intèrprets va ser testimoni del que us explico.

Tinc un whatsapp resposta a un de meu del mestre Brotons en que em confessa:

"Va ser un dissabte rodó. Vaig gaudir com mai dirigint i sentint l'èxit de la cantata"

Vull afegir-hi : Jo també! Gràcies! ■

Cavil·lacions

/// JOSEP BORRELL és comunicador

El llegat de Ferrater Mora

Al 2016 es va commemorar els 25 anys de la mort de Josep Ferrater Mora, molt possiblement el filòsof català més important del S. XX o, si més no, de la seva segona meitat. Ferrater Mora, d'una família provinent d'Amer, va morir a Barcelona quan preparava la presentació d'una de les seves novel·les. La veritat és que feia temps que els seus viatges a casa nostra sovintejaven perquè en els anys anteriors s'havia estat preparant la donació del seu llegat filosòfic a la Universitat de Girona, que va néixer el mateix 1991 amb una flamant càtedra de filosofia contemporània que porta el nom de Ferrater Mora. Des d'aleshores, la biblioteca de la Facultat de Lletres de la UdG conté la biblioteca (gairebé 10.000 volums) del filòsof i la càtedra amb el seu nom ha convidat a les ments més destacades del pensament contemporani. La feina feta des del 1991 és impressionant, tant com ho va ser la feta pel propi Ferrater Mora, qui és responsable d'una extensíssima obra filosòfica que pivota al voltant del seu reconegudíssim *Diccionari de Filosofia*, una de les obres cabdals i de referència al nostre ambient filosòfic. Altres llibres que porten la seva signatura tracten d'ètica, ontologia, metafísica i gairebé totes les branques de la filosofia imaginables. Altres mèrits de Ferrater Mora inclouen ser responsable en gran mesura de l'arribada a la nostra filosofia dels corrents més influents del pensament occidental durant el segle passat. En concret, Ferrater va mostrar-nos els camins i els llocs on podia arribar la filosofia analítica, a més d'acostar-nos a nous corrents ètics com el dret dels animals o els reptes que ens proposen les noves tecnologies. Ferrater Mora tenia un accés privilegiat a aquests temes i corrents perquè durant la guerra civil el destí el va portar a l'exili als Estats Units després de passar per via Santiago de Cuba i Santiago de Xile. Allà, als Estats Units va entrar en contacte amb els corrents més capdavanters del pensament i va dur-hi a terme la major i millor part de la seva obra filosòfica. Des d'allà, i sense plantejar-se mai el retorn, va ser capaç d'influir en la filosofia del nostre país no només durant la seva vida, si no també en les dècades següents gràcies a la seva generositat. Ferrater Mora mai va tornar, però tampoc va marxar mai del tot, ni va deixar de creure mai en les possibilitats dels pensadors de casa nostra. Els seus llibres i la càtedra que porta el seu nom estan a Girona, però l'esperit del seu pensament impregna i es nota en la millor filosofia catalana dels darrers 50 anys. I això és, per suposat, motiu de celebració. ■

